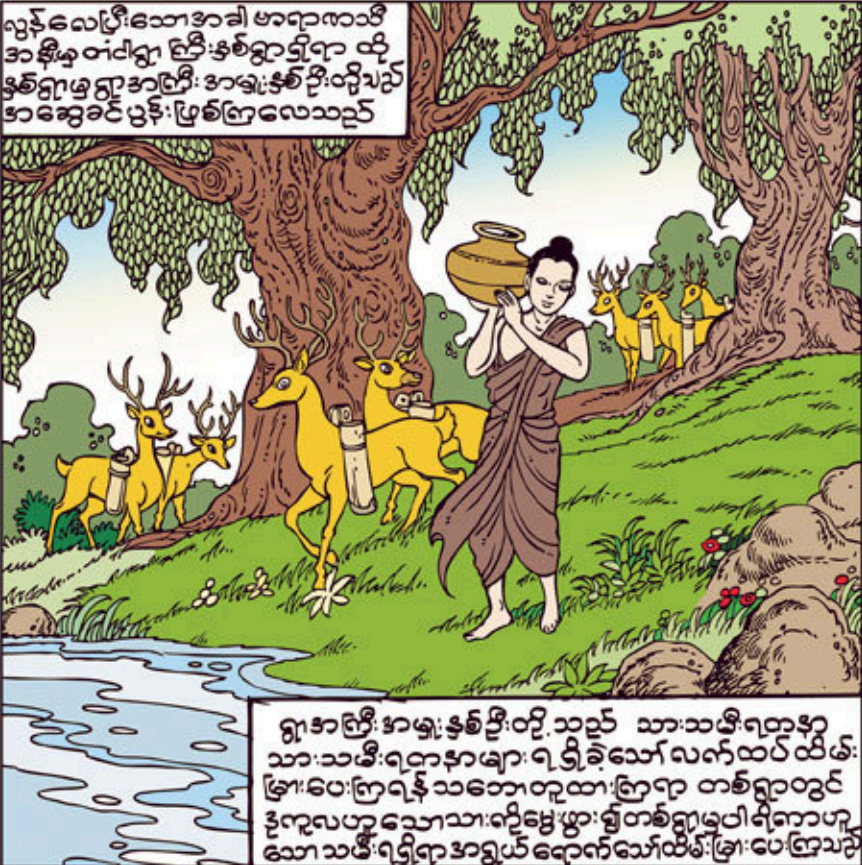

လွန်လေပြီသောအခါ ဗာရာဏသီ
 အနိန္ဒတင်္ဂါရွာ ရွီးနှစ်ရွာရှိရာ ထို
 နှစ်ရွာမှ ရွာအကြီး အဖူးနှစ်ဦးတို့သည်
 အဆွေခင် ပွန်း ဖြစ်ကြလေသည်

ရွာအကြီး အဖူးနှစ်ဦးတို့သည် သားသမီးရတနာ
 သားသမီးရတနာများ ရှိခဲ့သော်လည်း ထို
 မြားပေးကြရန် သဘောတူထားကြရာ တစ်ရွာတွင်
 ဒုက္ခလဟာ သောသားရရှိပွဲဖွား၍ တစ်ရွာမှ ငါးကောဟု
 သော သမီးရရှိရာ အရွယ်ရောက်သော်ထိ မြားပေးကြသူ

ဒုက္ခလဒ္ဓင်ပါရိဏာတို့သည် ဖြောင့်ဖြူစွာ တေလာဏှာ သူများ ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်သား မွေးအလုပ်ကို မလုပ်လိုကြပေ...

အိမ်ထောင်မရှိစွာ တေလာ အလွန်ရှုပ်ထွေးလှပါတယ်

ရသေ့ရဟန်း ပြုကြရင်မကောင်းဘူးလား

အလွန်သင့်မြတ်လှပါတယ်အဖေ

ဒါဆိုရင် မိဘတွေဆီ ဆိုင်ကောင်းရလိမ့်မယ်

မိဘများကလည်း သူတို့၏ကောင်းစွဲမရှိလျှင် လိုက်လျော့လိုက်လေ၏

ရသေ့ရဟန်း ပြုလိုကပြန်ပါလေ

အန်မြောက်လှပါတယ်ဖခင်

ဒုက္ခလဒ္ဓင်ပါရိဏာတို့သည် မိဘများထံမှ ခွင့်ရသည်နှင့် ဟိမဝန္တာသို့ မြားရွှေတွက်ရွာသွားကြလေတော့သည်

ထိုအခါ သိကြားမင်း၏
စေခိုင်းချက်အရ သီတင်းသုံး
နေထိုင်ရန်ကျောင်းသစ်
နှင့်တကွ အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းအစုံကို ဖန်ဆင်းပေး
လေ၏။

ဒို့ကုလနှင့်ပါရိကာတို့သည်
ရသေ့နှင့်ရသေ့မအဖြစ်ထက်
လျှော်တော့ သည်

ရေကန်အသစ်
ကြီးအသစ်
ပြုလုပ်
တရားထူးရပြီး
ပဲလို့ပါတော့
တယ်

သူတို့သည်
ပေါများလှ
သောသစ်ပင်
ဝလံများကို
လွယ်လင့်တကူ
ရှာဖွေ
စားနိုင်သ
ရဲ့သို့...

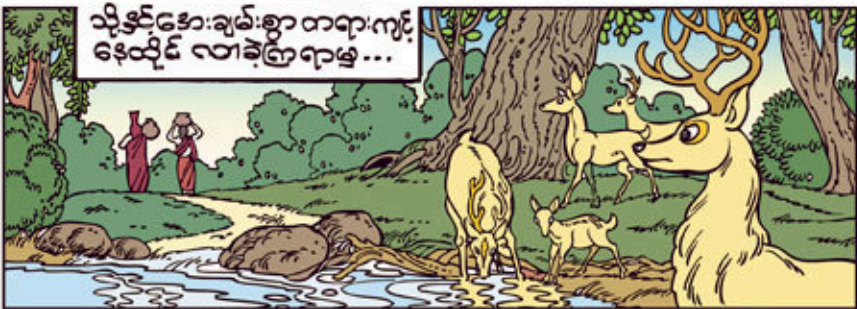

ပါရိကာရဲ့...
သစ်သီးသစ်နှံ
တွေကတော့
တယ်ပေါ့တာ
ပဲလို့
ဟဲ့ပါ
ရဲ့...

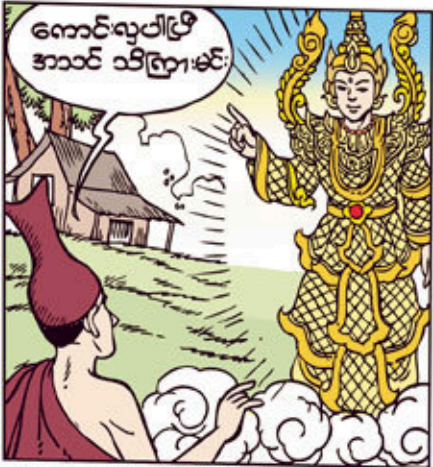
အနီးရှိဖိဂသမ္ပုဆီ
မြစ်ဖွဲ့လည်
သောက်သုံးရေ
ကိုလွယ်လင့်တကူ
ရှာရကြလေသည်။

သို့နှင့်အေးချမ်းစွာ တရားကျင့်
နေထိုင် လာခဲ့ကြရာမှ...

တစ်နေ့သန္တသိတြားမင်းသည်ရုပ်ပြည်သို့
ဆင်းလာပြီးဆော် နှင့် ဂုလနွဲ့ ဟိုဂိုကာတို့မျက်
စိကွယ် လတ္တံ့ကိုဖြင်သဖြင့် နှင့်ဂုလ ကို
ချဉ်းကပ်၍သား ကိုယူရန်တိုက် တွန်းလေ
တော့သည်

ဘုရားလောင်းသည်နတ်ပြည်မှစုဆောင်း
ပါရိကာ ရသေ့မ၏ဝမ်း၌ ဝင်သန္တေဇ္ဇိလေ
သည် အချိန်ကျရောက်သော အခါ
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောသားလေးမွေး
လေ၏

ဒီအခါမှာတော့ကိုနွဲ့ရဲ့
တွေ့ရောက် လာပြီး သတ္တ
သားငယ်ကိုပြုစုပေးသည်

နှုလုလနွဲ့ ဟိုဂိုကာ
သစ်သီးဖြူရန်တော
သို့ဝင်သော အခါတွင်

သူတို့သားငယ်ကို
ကျောင်းသစ် မီးမှ
ထားခဲ့ကြသည်

နို့ထိန်း ကိစ္စကိုလည်း
ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်

သို့နှင့်သုဝဏ္ဏသာမ သားငယ်သည်
တမြည်းဖြည်းဖြိုးဖြိုးလာခဲ့ရာမှ...

တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်

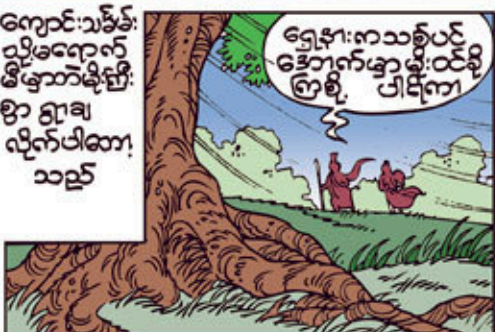

မိဘနှစ်ပါးမှာလည်း
သားငယ်ကိုအချိတ်
တကြည်ကြည်ရှာဖွေ
ကျွေးမွေးခဲ့ကြသည်

မမျှော်လင့်ဘဲ တစ်နေ့မှာ နိဂ္ဂဟလနဲ့ ပါရိကာ
တို့ကျောင်းဆန်နဲ့ ကျိ ပြန်ခဲ့ကြရသည်

မိုးကတော့
အတော်သည်
မယ်ထင်ရဲ့

ကျောင်းသား
ပျိုမရောက်
မိမိအားနဲ့ပျို
ဇွာ ရှာဖွေ
လှိုက်ပါထား
သည်

ရှေးနားကသစ်ပင်
ဒေဝာန်မှာမီးထင်မို့
ကြမို့ပါရိကာ

သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်
၌ တောင်ပို့ပေါ်မှာ ဝင်ပြီးနောက်
ဆိုနေ လျှောက်ကြသည်

သူတို့ ကိုယ်မှ ချွေးများ နှင့် ရေချွန်း မျိုး စက်မျိုး
ပေါက်တို့ တောင်ပို့ ပေါ်သို့ ရေချွန်း တောင်ပို့
တူးမှ ရေမြောက်ကာ အဆိပ်ငွေ နှင့် မျက်
လျှောက်ရာ မျက်စိကွယ်ကြရလေတော့သည်

သူရား သူရား
ငါ့မျက်စိတွေ ဘယ်
လိုများ ဖြစ်သွား
ပါလိမ့်

ငါ့မျက်စိလည်း မမြင်ရ
တော့ဘူး ကျောင်းသင်္ဃန်း
ကို ဖြန့်ဖြန့် ပြန်မပြန်
တော့မယ် ဟိုဂါး

ဒီကလု နှင့် ဟိုဂါးတို့ မှာ ချက်ချင်း
မျက်စိကွယ်သွား ဖြစ်တော့သည်

နေညိုချိန်ရောက်
သောအခါ ရောက်
ချိန်တန်ဖရောက်
လာသဖြင့် မိဘနှစ်
ပါးကို မှီးတိုက်ပုဒ်
စိတ်ဝင်လာပါကောင်း

သုဝဏ္ဏသာမဓီ ရောက်သောအခါ သူတို့မျက်စိကွယ်ရ သည် အကြောင်းရင်းပြောပြသည်

မိဘနှစ်ပါး၏ စကားကို ကြားသော အာမိ သုဝဏ္ဏသာမေသည် ငိုလည်း ငို ရယ်လည်း ရယ်လေ၏

ချစ်သား သုဝဏ္ဏသာမေ အဘယ်ကြောင့် ငိုရပါသနည်း အဘယ်ကြောင့် ရယ်ရပါသနည်း

ဒီလိုပါပင်

ငိုရခြင်းကတော့ အာမိ အဖဝဏ္ဏိ အရွယ်နဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ချက်စီကွယ်ရခြင်းကြောင့် ဝမ်းနည်း၍ ငိုရပြီး ရယ်ရခြင်းကတော့ ခုအချိန်မှစပြီး အာမိအဖဝဏ္ဏိ ကိုယ်ပြုစုလုပ်ကျွေး ချစ်ရအောင်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်

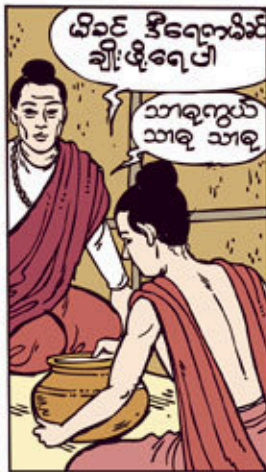
ထိုအချိန်မှစ၍ သုဝဏ္ဏသာမေသည် ချက်မမြင်မီက နှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးပြုစုလာသည်

အဖေပါ အဖေ သားမယ်ဆို အဖေကြီး တွန်း ကိုလှိုင်ဖြိုးသွားပါ

ကြောင်းပါ ဖြစ်သား

သာဓု သာဓု သာဓု

မိခင် ဒီရေကမ်းဆီ ဆိုးဖို့ရေပါ

သာဓုကွယ် သာဓု သာဓု

မိခင် မောင်တို့ အတွက် သွားနဲ့ တွေ့ပါ

သာဓု သာဓု သာဓု

တစ်နေ့တွင်
ဗာရာဏသီပြည်
၅၀၀ ဖြစ်လာကာ
သည့် သမင်လှိုက်
ရင်းမှ မိဂသန္ဓေ
မြစ်သို့ ရောက်
လာသော အခါ--

အို--

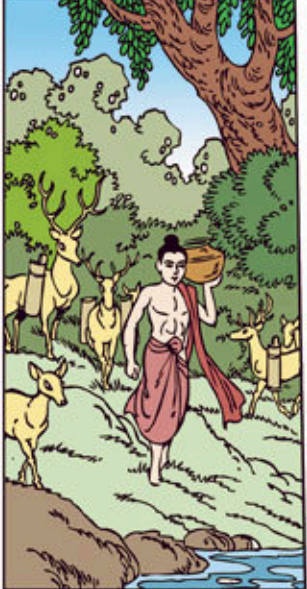
သမင်မြေရာတွေပါ
လာ ဒီမြစ်ကို သမင်တွေ
ရေသောက်ဆင်းကြတာ
ဖြစ်မယ်

သို့နှင့် ဖြိုငိုယက္ခ
မင်းသည် ထိုမြစ်
ကမ်းအနီးတွင်
ကွယ်၍ သမင်
စောင်လေ၏

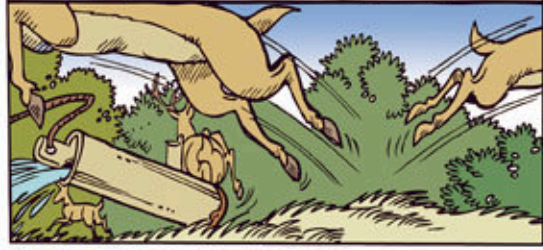
ညချမ်းအချိန် ရောက်သော်
ထုဝဏ္ဏသာမေသည် သမင်
အပေါင်း ဖြစ်ရ၍ မြစ်အိပ်သို့
ရေခပ်ဆင်းလာသည်ကို
ဖြိုငိုယက္ခမင်း မြင်လေသော်--

လူလောနတ်လော
နဂါးလော သိရအောင်
လေးနဲ့ပစ်ပြီး စူးစမ်း
လေဇွပ်

ထုဝဏ္ဏသာမေသည် ရေအပြားကို မချီ၍ ပန်းပေါ်
တင်လှိုက်သည်တွင် ဖြိုငိုယက္ခမင်းက မြားနှင့်
ပစ်လိုက်ရာမှဘေးမရှိတည်မတ်စွာ ထိုမြစ်လေးသို့

အို အို

အို

သုဝဏ္ဏသာမဿဉ် မြား
မွန်သော်လည်း သတို့
ထား၍ သိ ကိုယာက်ပြီး
နောက် ရေအိုးကို အ
သာ အယာချ လိုက်
လေ၏

ထိုနောက်တောဝဉ္ဇီ ဂြိုရာသို့
မွန်း မျှော်ချက် လဲလှောင်း
လိုက်လေသည်

putet.com.mm

ဟိမဝန္တာတွင် ငါနှင့်
မိဘတို့ မြား မည်သည်
ရန် သူမျှမရှိ အဘယ်သူ
သည် ငါအား မြားဖြင့် ပစ်
လိုက်သနည်း

ငါကား ဝိဇ္ဇိယဏ္ဍ
မင်းပီ

သင့်ကို မြင်
၍ သမင်တို့
ထိတ်လန့်စွာ
ကြောင့်ပစ်
တာပါ

ငါ့ကို မြင်၍ သမင်
တို့ ထိတ်လန့်စွာ
မည်မဟုတ် သင်
မုသားမဆိုပါနှင့်

သင်အမျိုးအနွယ်
ကို သိလို၍ မြစ်
ပါသည်

အို အရှင်
မင်းမြတ်

သုဝဏ္ဏသာမဿဉ် သူသည်
မျက်မမြင်မိဘနှစ်ပါးအား
လုပ်ကျွေးနေသောကြောင့်
သူမရှိလျှင် မိဘနှစ်ပါး
အတိဒုက္ခရောက်ရမည်
အကြောင်း မြောမြေလေရာ
ဝိဇ္ဇိယဏ္ဍမင်းက မိမိပြုစု
လုပ်ကျွေး မည်ဖြစ်ကြောင်း
ကတိ ပေးလိုက်လေ၏

မိဘတို့အား ကျွန်ုပ်
ဂြိုစိုလိုက်ကြောင်း
မြောပေးပါ

အို

သနားစရာ
ကောသောသော
ငြိထိုင်ပါ
ရဲ့

ထိုနောက် သုဝဏ္ဏသာမ
သည် မြားဆိပ်ကြောင်
မိန်းမောသွားတော့သည်

ကျောင်းသစ်မီးသို့ရောက်
သော်ဦးစွာစုစမ်းရရှိသဖြင့်

သင်တို့အတွက်
သစ်သီးသလံ ကို
ဘယ်လိုရရှိ
ပါသနည်း

အို ဘုရင်မင်းမြတ် ငါတို့
သာသနဝဏ္ဏသာမဏေအား
ဤဗြဟ္မဗေဒါတယ်

တို့အခါ ဖြို
ယက္ခမင်း
ပြောလိုက်
သည်မှာ...

သင်တို့သာသနဝဏ္ဏသာမ
သည် ရွှေနိုင်ငံ၏အဆိပ်လူ
ဖြူးထိမှန်၍သေလေပြီ
သူ၏ကိုယ်စားသင်တို့
အား ရွှေနိုင်ငံလုပ်ကွေးပြု
စုပါတော့မယ်

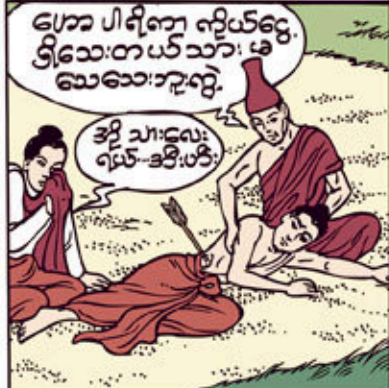
ဗိုဇီယက္ခမင်း သည် ဒုက္ခလဒ္ဓင်္ဂါတို့ကား
တားမြစ်ရန်မဖြစ်နိုင်တော့သောကြောင့်
မိတသဒ္ဓါ မြစ်ကမ်းသို့ခေါ်ဆောင်သွား
လေသည်

အရှင်မင်းကြီးထိုအရာ
ထက် ရွှေနိုင်ငံတို့၏သာ
သနဝဏ္ဏသာမဏေကို
သာ ဖို့ဆောင်ပေးပါ

အဲဒါသင်တို့
ရဲ့သာ...
သနဝဏ္ဏသာမ
ဏေ

ဟော ပါရိကာ ကိုယ်ငွေ
ရှိသေးတယ်သာမ
ဆေးသေးဘူးလို့

အို သားလေး
ရယ်-အိုဟီး

အဆိပ်ဖြင့်မိန်းမောနေသော
သနဝဏ္ဏသာမ အဆိပ်ပြေစေရန်
ဦးစွာဖခင်ကြီးက သစ္စာပြုလေ၏

ငါ့သား သုဝဏ္ဏသာမသည့် အစဉ်သဖြင့် မြင့်မြတ်သော တရားတော်ကိုသာ ကျင့်ကြံပြီး မြန်ကန်မြဲစင်သော စကားကိုသာ ဆိုတတ်သူ မိဘကို လုပ်ကျွေး စောင့်ရှောက်ပြီး သက်ကြီး ဝါကြီး တို့ကိုလည်း ဂိုသေကျိုး နှံ့သူဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် မြားဆိပ် ပြောပါစေ

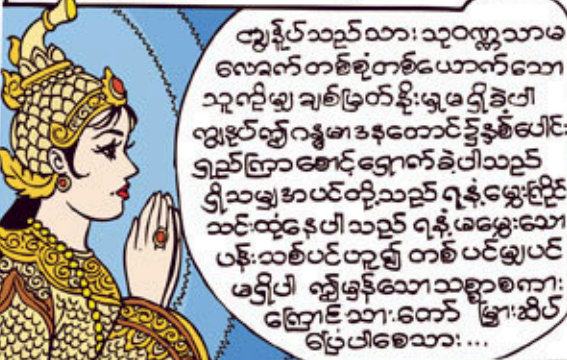
အာမိဖြစ်သူ ဟိရိကာကလည်း ထိုနည်းတူပင် သစ္စာဆို လိုက်ပါသည်

ငါ့သား သုဝဏ္ဏသာမသည့် မြင့်မြတ်သော အကျင့် သီလကို ကျင့်ပြီး ပြုစင်ပြီး သာသောစကားကိုသာ အစဉ် ဆိုတတ်သည် အာမိအဘတို့ ကိုလည်း ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေး စောင့်ရှောက်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် မြားဆိပ် ပြောပါစေသား...

ထို့စဉ် ခိုက်မြား မယ်တော်ဟောင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဗဟု သုဒ္ဓါ ဂို ကျောက်ဂြိုဟ်ပြီး သစ္စာဆိုပြန် သည်

ဣန္ဒြိယသည် သား သုဝဏ္ဏသာမ လေခက် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို မျှ ချစ်မြတ်နိုး မြူဖေ့၍ ခြံ့ပါ။ ဣန္ဒြိယ ဂန္ဓမာ ဒနတောင် ခြံ့နှစ်ပေါင်း ဂြုသဖြာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါသည်။ ဂြိုသမျှ အပင်တို့သည် ဂုန့် မြွေ့၍ ဝင်းထုံနေပါသည်။ ဂုန့် မြွေ့သော ပန်း သစ်ပင် တူ၍ တစ်ပင်မျှပင် မဂြိုပါ။ ဤမျှန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် သားတော် မြားဆိပ် ပြောပါစေသား...

ထိုသစ္စာစကား တို့ သည် ထက်မြက် မြန်ကန်လှသဖြင့် သုဝဏ္ဏသာမသည် မြားဆိပ်တို့ပျက် ပြယ်သွားတော့သည် တစ်ပြိုင်တည်း မှာပင် သစ္စာတန်ဆိုး တော်ကြောင့် အာမိနှင့် အဘတို့ သည်လည်း မျက်စိ ပြန်မြင်ကြလေသည်။

အရှင်မင်းကြီး ဆယ်ပါးသော မင်းကျင့်ကို မမေ့မေ့ချော့ ထိန်းသိမ်း ကျင့်ကြံတော်မူပြီး အာမိအဘတို့ကို ဣန္ဒြိယကို သို့ ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ပါလေ

ဤကောင်းမြတ်သော အရှင်သားကို စကားကို မမေ့မေ့ချော့ ကျင့်ကြံသွားပါမည်